

Danielin kirja – numero kaksikymmentäkolme

Pilkkamiehet

Jeff Pippenger

2023-12-18

Sisaren White osoitti, että kun New Yorkin kaupungin suuret rakennukset syöstään maahan, Ilmestyskirjan kahdeksastoista luku, jakeet yhdestä kolmeen, täyttyy.

Ja tämän jälkeen minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa kirkastui hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on Babylon, tuo suuri, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija ja jokaisen saastaisen hengen tyyssija ja jokaisen saastaisen ja vihattavan linnun häkki. Sillä kaikki kansat ovat juoneet hänen haureutensa viiniä, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä runsaudesta. Ilmestys 18:1–3.

Syyskuun 11. päivään 2001 mennessä maan ”kuninkaat” olivat jo harjoittaneet haureutta Rooman kirkon kanssa. Toisen maailmansodan jälkeen presidentti Harry S. Truman nimitti vuonna 1951 ensimmäistä kertaa suurlähettiläänsä Vatikaaniin. Yhdysvaltain kongressi torjui jyrkästi hänen yrityksensä muodostaa poliittinen suhde paavikuntaan, mutta niin ei ollut, kun vuosikymmeniä myöhemmin presidentti Ronald Reagan nimitti vuonna 1984 suurlähettiläänsä Vatikaaniin. Vuoteen 2001 mennessä kaikki kansat olivat harjoittaneet haureutta Vatikaanin kanssa solmimalla diplomaattisen suhteen Tyyron porttoon.

Syyskuun 11. päivään 2001 mennessä kaikki ”kansat” olivat juoneet hänen haureutensa viiniä. Babylonin viini edustaa kaikkia niitä erilaisia valheita, joita paavius esittää, mutta se yksi erityinen viinilaji, joka näissä jakeissa yksilöidään, on hänen haureutensa viini. Paaviuden viha on sen vaino niitä kohtaan, joiden kanssa se on eri mieltä. Se toteuttaa vainonsa käyttämällä valtiovallan voimaa tekemään likaisen työnsä. Hänen vihansa viini on sen erityinen erehdyksen pullo, joka kuvaa sitä menettelyä, jossa valtio valjastetaan niitä vastaan, joita se pitää harhaoppisina.

Ajanjaksolla 11. elokuuta 1840–22. lokakuuta 1844 Milleriläinen adventismi, joka oli kutsuttu ulos pimeästä keskiajasta ja joka oli erotettu protestanttisista kirkoista, joista oli silloin tullut Rooman tyttäriä, tuli tuolloin vastikään esiin tulleen maasta nousevan pedon todelliseksi protestanttiseksi sarveksi. Pietari yksilöi niiden vastavalittujen Jumalan kansan ominaispiirteet kansakuntana.

Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, Jumalan oma kansa, julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen ette olleet kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa, jotka ette olleet armahdetut, mutta nyt olette armahdetut. 1 Piet. 2:9, 10.

11. syyskuuta 2001 mennessä seitsemännen päivän adventistikirkko oli jo käyttänyt, ja käytti usein, Yhdysvaltain hallituksen poliittista rakennetta hyökätäkseen niitä vastaan, joita se piti

harhaoppisina. Jo kauan ennen vuotta 2001 adventistit olivat jo juoneet Babylonin erityistä viiniä, joka edustaa valtiollisen vallan käyttämistä niiden ahdistamiseen, joita se piti harhaoppisina.

Efraim on Jerobeamin kapinan ja Israelin pohjoisen valtakunnan vertauskuva, ja Jesaja aloittaa kahdenkymmenennenkahdeksannen luvun puhuttelemalla seitsemännen päivän adventistikirkkoa Efraimin juoppoina.

Voi ylpeyden kruunua, Efraimin juomareita, joiden loistava kauneus on kuihtuva kukka, lihaviinien laaksojen päällä, niiden, jotka viinistä ovat voitettut! Katso, Herralla on väkevä ja voimallinen, joka kuin raesadeilma ja hävityksen myrsky, kuin väkevien vesien tulva, joka vyöryy yli, syöksee kädellään maahan. Ylpeyden kruunu, Efraimin juomarit, tallataan jalkoihin. Ja loistava kauneus, joka on lihaviinien laakson päällä, on oleva kuihtuva kukka, kuin varhaisviikuna ennen kesää; jonka se, joka sen näkee, tuskin on saanut sen käteensä, kun jo syö sen. Sinä päivänä Herra Sebaot on oleva kunnian kruununa ja kauneuden seppeleenä kansansa jäännökselle, ja tuomion henkenä sille, joka istuu tuomiolla, ja väkevyytenä niille, jotka torjuvat taistelun takaisin portille. Mutta myös nämä horjuvat viinistä ja hoipertelevat väkijuomasta; pappi ja profeetta horjuvat väkijuomasta, viini on heidät niellyt, väkijuoma saa heidät hoipertelemaan; he horjuvat näyissä, he kompastelevat tuomiota antaessaan. Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja saastaa, niin ettei puhdasta paikkaa ole. Jesaja 28:1–8.

Kolmas voi saapui 11. syyskuuta 2001, ja se saapui ”kruunun” ylle, joka edustaa ”Efraimin juopuneiden” johtoa. Se ei hyökännyt Marylandissa sijaitsevaan seurakunnan päämajaan polttoainetta täynnä olevalla lentokoneella, mutta se merkitsi heidän kyvyttömyyttään tunnistaa, että kolmannen voimien islamin saapuminen oli kolmannen enkelin myöhäissateen sanoman alku. Juuri sen sanoman ja työn alku, jota he tunnustavat tulleen herätetyiksi julistamaan. Heidät yksilöidään ei ainoastaan kruunuksi, joka edustaa johtoa, vaan myös ”ylpeyden kruunuksi”, mikä osoittaa heidät yhdeksi niistä kahdesta palvojien luokasta, jotka syntyivät ja syntyvät Habakukin toisen luvun väittelyssä. 11. syyskuuta 2001 Habakukin vartijat asettuivat paikoilleen taistelussa portilla.

Jerusalemien portit olivat paikka, jossa Jerusalemien kansan vuorovaikutus tapahtui. Taistelu porteilla kuvaa edellisen Jesajan luvun ”väittelyä”, joka alkoi itätuulen päivänä (islamin päivänä). Katkelmassa esiintyvät Habakukin palvojien kaksi luokkaa esitetään kahden kruunun kautta. Efraimin juopot, jotka olivat siinä vaiheessa jo käyttäneet valtiovallan voimaa voittaakseen väittelynsä niitä vastaan, joita he olivat pitäneet harhaoppisina, asetetaan vastakkain Herran Sebaotin kruunun kanssa. Kun Kristus esitetään Herrana Sebaotina, se on vertauskuva Hänen työstään armeijansa johtajana. Taistelu portilla on se sodankäynti, jota kuvaa väittely oikeasta ja väärästä teologiasta.

Efraimin juopoiksi ei esitetä ainoastaan yleiskonferenssin johtoa, vaan myös papit (pastoraalinen palvelutehtävä) ja profeetat (teologit ja kasvattajat) ovat joutuneet pois tieltä väkijuoman tähden. Kuten Jesaja sanoo profetiansa alkujakeissa, kyseessä on koko kirkko.

Aamoksen pojan Jesajan näky, jonka hän näki Juudasta ja Jerusalemissa Ussian, Jootamin, Aahaan ja Hiskian, Juudan kuninkaiden, päivinä. Kuulkaa, oi taivaat, ja kuuntele, oi maa, sillä

Herra on puhunut: Minä olen kasvattanut ja korottanut lapsia, mutta he ovat nousseet kapinaan minua vastaan. Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä. Voi syntistä kansaa, vääryyden kuormittamaa kansaa, pahantekijäin sukua, turmeltuneita lapsia: he ovat hyljänneet Herran, vihoittaneet Israelin Pyhän, kääntyneet pois, menneet takaperin. Minkä tähden teitä vielä lyötäisiin? Te vain yhä enemmän luovutte pois. Koko pää on sairas, ja koko sydän näöntynyt. Jesaja 1:1–5.

Syntinen kansakunta on sairas ja on ohittanut sen ajan, jolloin voitaisiin antaa mitään sellaista parannuskeinoa, joka muuttaisi sen sydämen ja mielen. Jesaja osoittaa, että juopot ovat poikenneet tieltä, ja Jeremia määrittelee tämän tien ”muinaisiksi poluiksi”. Syyskuun 11. päivänä 2001 myöhäissade alkoi langeta, ja Jeremia osoittaa, että silloin kun vaellamme muinaisilla poluilla, jotka ovat se ”tie”, jolta juopot ovat poikenneet, löydämme myöhäissateen levon.

Näin sanoo Herra: Seisokaa teillä ja katsokaa, ja kysykää muinaisia polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne. Mutta he sanoivat: Emme vaella sitä. Minä asetin myös vartijoita teidän ylitsenne sanomaan: Kuulkaa pasuunan ääntä. Mutta he sanoivat: Emme kuule. Kuulkaa siis, te kansat, ja tiedä, oi seurakunta, mitä heidän keskellensä on. Kuule, oi maa: katso, minä tuon onnettomuuden tämän kansan päälle, heidän ajatustensa hedelmän, koska he eivät ole kuulleet minun sanojani eivätkä minun lakiani, vaan ovat hyljänneet sen. Jeremia 6:16–19.

Efraimin juopuneet ovat poissa tieltä 11. syyskuuta 2001, ja ovat kääntyneet ”taaksepäin”, vuonna 1863, jolloin he panivat alulle ”vanhojen polkujen” hylkäämisen. Juuri ”vanhoilta poluilta” löytyy myöhäissateen lepo ja virvoitus, ja tuo sade alkoi juuri sillä hetkellä, kun heidän ylleen lausuttiin ”voi”. Islamin kolmas ”voi” ei ollut tunnistettavissa Efraimin ylpeyden kruunulle, sillä he olivat vähitellen hyljänneet ne perustavat totuudet, jotka osoittavat islamin roolin profetiassa. Jeremia ilmaisee, että tuolloin Herra nosti vartijoita, jotka ovat Habakukin vartijoita, ja he julistivat Efraimin juopuneille porttien taistelussa, että heidän tuli kuulla pasuunan ääntä. Kolmas ”voi”, joka saapui 11. syyskuuta 2001, oli seitsemäs pasuuna.

Jesaja osoittaa, että ”he horjuvat väkijuoman tähden; he eksyvät näyssä, he kompastelevat tuomiossa. Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja saastaa, niin ettei puhdasta paikkaa ole.” Väärennetty pöytä, joka otettiin käyttöön vuonna 1863, joka poisti ”seitsemän aikaa” ja joka vaati selittävän liitteen kulkemaan sen mukana, edustaa Habakukin kahden pyhän taulun väärennöstä, mutta ne väärennetyt ”pöydät”, joita juomarit ovat käyttäneet, ovat täynnä oksennusta, ja he eksyvät näyssä. Habakukin ja Jeremian vartijoille sanottiin, että menetelmää koskevassa kiistassa heidän tuli kirjoittaa ”näky” ”tauluille”, mutta juomarin väärennetyt pöydät esittävät virheellisen näyn.

Missä ei ole näkyä, siellä kansa menehtyy; mutta autuas on se, joka lain pitää. Sananlaskut 29:18.

Efraimin juopot ovat hyljänneet Jumalan lain, mutta ”kiistan”, portin taistelun, asiayhteys on Jumalan profeettallinen laki, sellaisena kuin sitä edustaa ensimmäisen ja kolmannen enkelin liikkeessä vahvistettu metodologia. Asetettuaan Jesajan esityskehyksen paikalleen kahdeksannen

jaeeseen asti luvussa kaksikymmentäkahdeksan hän tunnistaa sitten metodologian, joka on myöhäissade, ja yksilöi juopot nimenomaisesti niiksi ”pilkkajiksi miehiksi, jotka hallitsevat” ”Jerusalemmissa.”

Ketä hän opettaisi tietoon, ja kenet hän saattaisi ymmärtämään opin? Ne, jotka ovat vieroitettut maidosta ja irrotetut rinnoilta. Sillä käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle; tässä vähän, tuolla vähän. Sillä änkkyttävin huulin ja vieraalla kielellä hän puhuu tälle kansalle. Heille hän sanoi: Tämä on lepo, antakaa väsyneen levätä; ja tämä on virvoitus; mutta he eivät tahtoneet kuulla. Niin Herran sana oli heille: käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle; tässä vähän, tuolla vähän; jotta he kulkisivat ja kaatuisivat selälleen ja murskaantuisivat ja joutuisivat paulaan ja tulisivat vangituiksi. Kuulkaa siis Herran sana, te pilkkaajat, jotka hallitsette tätä kansaa, joka on Jerusalemmissa. Koska te sanotte: Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, ja tuonelan kanssa meillä on sopimus; kun tulviva ruoska kulkee lävitse, ei se meihin ulotu, sillä valheen olemme tehneet turvaksemme ja petoksen suojaan olemme kätkeytyneet; sentähden näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin peruskiveksi kiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujan perustuksen: joka uskoo, se ei kiirehdi. Ja minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden luotilangaksi; ja rakeet lakaisevat pois valheen turvan, ja vedet tulvivat piilopaikan yli. Ja teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhitään pois, eikä sopimuksenne tuonelan kanssa pysy; kun tulviva ruoska kulkee lävitse, silloin se tallaa teidät maahan. Jesaja 28:9–18.

”Kiista” määritellään tässä sanoin: ”keitä hän opettaa tuntemaan, ja keille hän tekee opin ymmärrettäväksi?” ”Keitä” kohdistuu mahdollisiin oppilaisiin, mutta aiheena on opin ymmärtäminen, joka on tietoa. Kun Danielin kirja avataan sineteistään, tieto lisääntyy, mikä kuvaa Jumalan sanan totuuksien ymmärryksen lisääntymistä. Sana ”oppi” tarkoittaa uskomusten, periaatteiden, opetusten tai sääntöjen kokonaisuutta, joka muodostaa tietyn ajatusjärjestelmän tai tietokokonaisuuden. Raamatullisten ”oppien” ymmärtäminen edellyttää raamatullista menetelmää tämän tietokokonaisuuden muodostamiseksi.

Menetelmä ilmaistaan näin: ”käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; rivi rivin päälle, rivi rivin päälle; vähän täältä, vähän tuolta.” Menetelmä, joka tunnisti 11. syyskuuta 2001 kolmannen ”Voi”-huudon saapumiseksi, perustuu siihen, että ensimmäisen ”Voi”-huudon profeetallinen linja yhdistetään toisen ”Voi”-huudon profeetalliseen linjaan, mikä antaa kaksi todistajaa kolmannen ”Voi”-huudon linjasta. Tämä menetelmä on sen ”väittelyn” koetus, joka tuottaa kaksi palvojen luokkaa, sillä ”Herran sana oli heille käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; rivi rivin päälle, rivi rivin päälle; vähän täältä, vähän tuolta; että he menisivät ja kaatuisivat takaperin ja murskaantuisivat ja joutuisivat paulaan ja tulisivat vangituiksi.”

Jerusalemia hallitsevien pilkkaajain miesten viisi kompastumista kuvaa viittä tyhmää neitsyttä. Menettelytapa on selvästi koetus, sillä Efraimin juomarit hylkäsivät Jeremian muinaiset polut, kieltäytyivät kuulemasta vartijain pasuunan varoitusta, valmistivat vääriä pöytiä ja tekivät liiton kuoleman kanssa, juuri samalla aikaa kun ne, jotka kantoivat Herra Sebaotin kruunua portin taistelussa, tekivät elämän liiton.

Syyskuun 11. päivänä 2001 myöhäissade, joka on lepo ja virvoitus, alkoi langeta, ja sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen alkoi. Se käynnisti väittelyn Efraimin juopuneiden menetelmästä ja siitä menetelmästä, jota Elian sanansaattaja edustaa. ”Monet” kaatuvat juopuneiden mukana, mutta ne harvat, jotka valitaan, ovat niitä, jotka odottavat Herraa.

Sillä näin Herra puhui minulle väkevällä kädellä ja varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä sanoen: Älkää sanoko: Liitto, kaikesta siitä, mistä tämä kansa sanoo: Liitto; älkääkä pelätkö sitä, mitä he pelkäävät, älkääkä säikähtäkö. Herra Sebaot, hänet te pyhittäkää; hän olkoon teidän pelkonne, hän olkoon teidän kauhistuksenne. Ja hän on oleva pyhäkkö; mutta kompastuskivi ja loukkauksen kallio molemmille Israelin huoneille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. Ja monet heidän joukossaan kompastuvat ja kaatuvat ja särkyvät, joutuvat paulaan ja tulevat vangituiksi. Sido todistus kokoon, sinetöi laki minun opetuslasteni keskuudessa. Ja minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja minä panen toivoni häneen. Jesaja 8:8–17.

Varmasti Jesaja on yhtä mieltä omien sanojensa kanssa, joten ne monet, jotka lankeavat luvussa kaksikymmentäkahdeksan, ovat samoja, jotka lankeavat luvussa kahdeksan. Luvussa kahdeksan havaitsemme, että heidän lankeemuksensa tapahtuu sinetöimisen aikana, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Luvun kahdeksan varoitus on, ettei tule vaeltaa tämän kansan ”tiellä”, sillä he ovat niitä, jotka kieltäytyivät vaeltamasta Jeremian vanhojen polkujen tietä, jossa myöhäissateen sanoma sijaitsee. Ne, jotka lankeavat luvussa kahdeksan, ovat niitä, jotka luottavat liittoon, joka edustaa Babylonin erityistä viiniä ja kuvaa kirkon ja valtion liittoa niiden vastustamiseksi, joita pidetään harhaoppisina. Se, mikä saa heidät kompastumaan luvussa kahdeksan, on kompastuskivi, joka edustaa perustavan totuuden aivan ensimmäistä hylkäämistä vuonna 1863, 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemää aikaa”, jonka ”rakentajat” hylkäsivät vuonna 1863. Tässä hylkäämisessä he palasivat luopioprotestanttiseen metodologiaan hylätäkseen sen sanoman, jonka enkelit antoivat William Millerille.

Kahdennessakymmenennessä kahdeksannessa luvussa kiven hylkääminen synnyttää ylitsevuotavan ruoskan tuomion, joka on pedon merkin raamatullinen vertauskuva; se alkaa Yhdysvaltojen sunnuntailaista ja tulvii sitten koko maailmaan. Sunnuntailain aikana liitto, jonka adventistikirkko on tehnyt ”kuoleman” ja ”tuonelan” kanssa, pyyhkäistään pois. Kun Efraimin juoppojen liitto kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, heidän ”valheen turvansa” poistetaan. Apostoli Paavali esittää ”valheen turvan” valheena, joka tuo väkevän eksytyksen, ja väkevä eksytys, joka vuodatetaan Jerusalemiä hallitsevien pilkkaajain miesten päälle, on vastaus heidän totuudenvihaansa.

Tuon, jonka tulemus on saatanan vaikutuksesta kaikella voimalla ja merkeillä ja valheen ihmeillä, ja kaikella vääryyden eksytyksellä niissä, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkausta totuuteen voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät uskoneet totuutta, vaan mielistyivät vääryyteen. Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, te Herran rakastamat veljet, sentähden että Jumala alusta alkaen on valinnut teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja totuuden uskossa. Siihen hän on teidät kutsunut meidän evankeliumimme kautta saamaan meidän Herramme Jeesuksen

Kristuksen kirkkauden. Niin siis, veljet, seisokaa lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet, olipa se tapahtunut puheen tai meidän kirjeemme kautta. 2 Tessalonikalaisille 2:9–15.

”Valheen turvapaikka”, joka synnytti ”väkevän eksytyksen”, tuo lopulta pian tulevan sunnuntain rangaistuksen. Apostoli Paavali yksilöi sen luokan, joka ei rakasta totuutta, sekä luokan, joka on pyhitetty totuuden kautta, viitaten näin niihin kahteen luokkaan, joista puhutaan Habakukin kirjan toisessa luvussa. Kahdennessakymmenennessäyhdeksännessä luvussa Jesaja aloittaa toistamalla sanan Ariel, joka on toinen nimi Jerusalemile.

Voi Arielia, Arielia, kaupunkia, jossa Daavid asui! Lisätkää vuosi vuoteen; tappakoot he uhreja. Jesaja 29:1.

”Arielin” (Jerusalem kaupungin) symbolinen kaksinkertaistuminen tuomitaan jälleen ”voi”-huudahduksella. Uhrien teurastaminen ”vuodesta vuoteen” kuvaa asteittain etenevää kapinaa, joka alkoi vuonna 1863. Seuraavat jakeet hahmottavat tuomion, joka kohtaa seitsemännen päivän adventistikirkkoa sunnuntailakriisin aikana. Jakeessa yhdeksän tunnistetaan ”ihme”, joka korostaa menetelmää koskevaa kiistaa ja samalla osoittaa adventismin kapinallisen tilan osaksi keskiyön huudon sanomaa, joka liittyy myös toiseen enkeliin, kuten ensimmäisen jakeen ”Arielin” kaksinkertaistuminen osoittaa.

Hämmästykkää ja ihmetelkää, sokaistukaa ja olkaa sokeat; he ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä, horjuvat, mutta eivät väkijuomasta. Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne syvän unen hengen ja sulkenut teidän silmänne; profeetat ja teidän päämiehenne, näkijät, hän on peittänyt. Ja kaikki näky on teille tullut kuin sinetöidyn kirjan sanat, jonka he antavat lukutaitoiselle sanoen: ”Lue tämä, pyydän.” Ja hän sanoo: ”En voi, sillä se on sinetöity.” Ja kirja annetaan sille, joka ei osaa lukea, sanoen: ”Lue tämä, pyydän.” Ja hän sanoo: ”En osaa lukea.” Sentähden Herra sanoi: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta on siirtänyt sydämensä kauas minusta, ja heidän pelkonsa minua kohtaan on ihmisoppiin opetettua, niin katso, minä teen edelleen tälle kansalle ihmeellisen teon, ihmeellisen teon ja ihmeen; sillä heidän viisastensa viisaus on katoava, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys on peittyvä. Jesaja 29:9–14.

Luvussa kaksikymmentäseitsemän talletetussa ”väittelyssä”, joka esittää oikean metodologian ja väärän metodologian välisen kiistan, Jerusalemiä hallitsevien pilkkaajien miesten juopumus tunnistetaan sokeudeksi, joka estää adventismin johtoa ymmärtämästä sinetöityä kirjaa. Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat ovat sama kirja, ja se kirjan osa, joka avataan juuri ennen armonajan päättymistä, on Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Se sisältää arvoituksen ”kahdeksannesta, joka on niiden seitsemän joukosta”. Sitä kuvataan sillä ”salaisuudella”, jonka Daniel sai ymmärtääkseen toisessa luvussa. Se on seitsemän ukkosenjylinän ”kätetty historia”. Se on islamia koskeva kolmannen ”Voi”-huudon sanoma ja ”yön huudon” sanoma.

Yksittäinen Danielin ja Ilmestyskirjan kirja annetaan niille, joita Kristuksen aikana edusti sanhedrin, joka vertauskuvallisesti kuvaa johtamisjärjestelmää, joka tunnustautuu Jumalan totuuden ylläpitäjäksi ja puolustajaksi, mutta joka lopulta osallistuu Totuuden

ristiinnaulitsemiseen. Sanhedrinin esikuvittama järjestelmä on ne pilkkaajat, jotka hallitsevat Jerusalemiä. Heille annetaan sinetöity kirja, ja heidän arvovaltainen, sivistynyt ja oppinut vastauksensa siihen, mitä kirja merkitsee, on se, etteivät he voi lukea sitä, sillä se on sinetöity. Sitten laumalle, joka on opetettu seuraamaan ainoastaan niitä, jotka on erotettu johtajiksi, annetaan sama kirja, ja heidän vastauksensa on, että he ymmärtävät sen vain, jos Jerusalemiä hallitsevat pilkkaajat, viimeisten päivien sanhedrin, kertovat heille, mitä se merkitsee.

William Millerille, ja sitten Future for Americalle, annettu metodologia on profeettallisen historian tienviitta. Se on tienviitta, joka osoittaa elämän ja kuoleman koetuskysymyksen. Ilman oikeaa metodologiaa myöhäissateen sanoma on ”kuin sinetöidyn kirjan sanat”. Ilman myöhäissateen sanomaa sanoman synnyttämä kokemus on mahdoton saavuttaa. Tuo metodologia on prosessi, jossa profeettallinen linja asetetaan profeettallisen linjan päälle, täältä Raamatusta ja tuolta Raamatusta. Väittely metodologiasta alkoi, kun ensimmäinen sanoma sai voiman sekä viimeisten päivien alku- että loppuhistoriassa.

Milleriittiliikkeen historian alussa kiista alkoi 11. elokuuta 1840, ja se toistui tuon historian lopussa aikana, jolloin filadelfialainen milleriittiliike siirtyi laodikealaiseen milleriittiliikkeeseen. Kiista alkoi jälleen kolmannen enkelin laodikealaisen liikkeen historiassa 11. syyskuuta 2001, ja se toistuu tuon liikkeen lopussa, kun kolmannen enkelin laodikealainen liike siirtyy sadan neljäkymmenen tuhannen filadelfialaiseen liikkeeseen. Milleriittojen alkuvaiheen koetuksessa ja milleriittojen lopun koetuksessa koetus esitettiin Elia-sanansaattajan metodologian kautta. Jeesus, Alfana ja Omegana, havainnollistaa aina lopun alun avulla.

Metodiaa, jossa tuodaan esiin rivi rivin päälle, aiomme nyt soveltaa tarkastellessamme Danielin kirjan neljättä ja viidettä lukua seuraavassa artikkelissa.

”Kellään ei ole todellista sanomaa, joka määräisi ajan, milloin Kristuksen on tuleva tai ei ole tuleva. Olkaa varmat siitä, ettei Jumala anna kenellekään valtuutta sanoa, että Kristus viivyyttää tulemustaan viisi vuotta, kymmenen vuotta tai kaksikymmentä vuotta. ’Olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee’ (Matteus 24:44). Tämä on meidän sanomamme, juuri se sanoma, jota ne kolme enkeliä, jotka lentävät keskitaivaalla, julistavat. Nyt tehtävä työ on tämän viimeisen armon sanoman kuuluttaminen langenneelle maailmalle. Uusi elämä on tulossa taivaasta ja valtaamassa kaikki Jumalan kansan jäsenet. Mutta seurakuntaan tulee jakautumista. Kaksi ryhmää muodostuu. Vehnä ja luste kasvavat yhdessä elonkorjuuseen asti.

Työ syvenee ja käy yhä vakavammaksi aivan ajan loppuun saakka. Ja kaikki ne, jotka ovat Jumalan työtovereita, taistelevat mitä hartaimmin sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu. Heitä ei käännetä pois tästä nykyisestä sanomasta, joka jo valaisee maata kirkkaudellaan. Mikään muu ei ole taistelemisen arvoista kuin Jumalan kirkkaus. Ainoa kallio, joka pysyy, on iankaikkinen Kallio. Totuus sellaisena kuin se on Jeesuksessa on turvapaikka näinä eksytyksen päivinä....

”Profetia on täyttynyt, rivi riviltä. Mitä lujemmin seisomme kolmannen enkelin sanoman lipun alla, sitä selvemmin ymmärrämme Danielin profetian; sillä Ilmestys on Danielin täydennys.

Mitä täydemmin vastaanotamme sen valon, jonka Pyhä Henki esittää Jumalan pyhitettyjen palvelijoiden kautta, sitä syvemmillä ja varmemmilla, yhtä lujilla kuin iankaikkinen valtaistuin, muinaisen profetian totuudet näyttäytyvät; meille käy varmaksi, että Jumalan ihmiset puhuivat Pyhän Hengen liikuttamina. Ihmisten täytyy itse olla Pyhän Hengen vaikutuksen alaisina voidakseen ymmärtää Hengen lausumat profeettojen kautta. Nämä sanomat annettiin, eivät niille, jotka lausuvat profetiat, vaan meille, jotka elämme niiden täyttymisen vaiheiden keskellä.

”En kokisi voivani esittää näitä asioita, ellei Herra olisi antanut minulle tätä tehtävää. On muitakin kuin sinä itse, useampia kuin yksi tai kaksi, jotka sinun laillasi ajattelevat, että heillä on uutta valoa, ja ovat aivan valmiita esittämään sen kansalle. Mutta Jumalalle olisi otollista, että he ottaisivat vastaan jo annetun valon ja vaeltaisivat siinä sekä perustaisivat uskonsa Raamattuun, joka tukee niitä kantoja, joista Jumalan kansa on pitänyt kiinni monien vuosien ajan. Iankaikkinen evankeliumi on julistettava inhimillisten välikappaleiden kautta. Meidän tulee kuuluttaa enkelien sanomat, jotka kuvataan lentäviksi keskitaivaalla, viimeisenä varoituksena langenneelle maailmalle. Ellemme ole kutsutut profetoimaan, meidät on kutsuttu uskomaan profetioita ja toimimaan yhdessä Jumalan kanssa valon antamiseksi muiden mieliin. Tätä me pyrimme tekemään.” Selected Messages, book 2, 113, 114.